

УДК 8:811.11-112

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2019-5-5>

ЕМОЦІЯ ГНІВУ У СУЧАСНІЙ ЕМОТИВНІЙ ЛЕКСИЦІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Гірняк Олег Григорович

аспірант кафедри прикладної лінгвістики

Національного університету «Львівська політехніка»

вул. Степана Бандери, 12, Львів, Україна

У статті описано поняття емоції у сучасній лінгвістиці, а саме такого емоційного стану, як гнів, у теоретичному аспекті. Розкрито суть психологічних явищ, конкретизовано структурно-семантичні ознаки лексики мовця під час гніву, а також зроблено акцент на окремій емоції, що є результатом комплексного підходу до вивчення гніву з позицій лінгвокогнітивного, комунікативно-прагматичного та дескрипторного аналізу етимології проаналізованого емоційного стану. Одним із сучасних напрямів лінгвістичних досліджень є вивчення емоційних концептів, що формують мовну картину світу. Також у роботі наведено приклади станів мовця, що відображають емоцію гніву в українській та англійській мовах.

Завданнями роботи є: проаналізувати праці науковців, які досліджували емотивну лексику, зокрема емоцію гніву; з'ясувати сутність поняття «гнів» з погляду лінгвістики; навести приклади лексем, що передають емоцію гніву; виокремити структуру емоційних концептів, зокрема концепту гнів. Під час дослідження емоції враховано досвід лінгвістів у вивченні механізмів мовного вираження емоції мовця, мовного позначення випробовуваних емоційних станів, а також способів інтерпретації емоцій як об'єктивного емоційного стану людини.

Протягом останніх років науковці досягли значних результатів у дослідженні механізмів мовного вираження емоцій людини, яка говорить, і мовної номінації, інтерпретації емоцій як об'єктивної сутності того, хто говорить і слухає. На цьому етапі розвитку лінгвістики емоцій існує низка проблем, які визначають декілька головних напрямів досліджень, зокрема і комунікацію емоцій, категоризацію емоцій та емотивно-семантичний простір мови.

Комплексний і всебічний підхід до вивчення гніву з позицій лінгвокогнітивного і комунікативно-прагматичного аналізу, а також розгляд теоретичного аспекту емоцій дозволяє зрозуміти суть цих психологічних явищ, специфікувати ці емоції і визначити структурно-семантичні ознаки мови під час гніву, а відповідно – це глибше зрозуміти та окреслити цю емоцію у сучасній лінгвокультурі.

Ключові слова: лінгвістика, емоційність, лексика, семантика, емотивна лексика, емоція гніву.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Традиційно емоції були предметом вивчення окремих наук: психології, філософії, лінгвістики. На перетині згаданих наук виникли такі міждисциплінарні галузі, як антропологічна лінгвістика, психолінгвістика, нейролінгвістика, когнітивна лінгвістика, комунікативна лінгвістика, які дають змогу по-новому поглянути на проблему емоцій. Так, наприклад, у когнітивній лінгвістиці є певний досвід вивчення вербалізації емоційних концептів у різних лінгвокультурах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що існує низка праць, виконаних у порівняльному аспекті, з виявлення загальних і часткових характеристик емоційних концептів, семантичних полів і аналогів концептосфер у різних мовах: українській, англійській, німецькій (В. Ю. Апресян [1], М. В. Маркіна [10], Я. А. Покровська [12], Н. О. Красавський [9] та ін).

Одним із сучасних напрямів лінгвістичних досліджень є вивчення емоційних концептів, що

формують мовну картину світу. Студіювання емоційних концептів є важливим напрямком лінгвістичних досліджень, адже позначення емоцій у мові мають не тільки розгорнуті синонімічні ряди, але й різняться рівнями емоційної забарвленості. Визначення поняття емоційного концепту припускає вивчення в його основі феномена – безпосередньо самих емоцій.

Так, у межах комунікативного підходу проводять дослідження «прагматичного аспекту емоційної комунікації, описують типові ситуації мовної взаємодії комунікантів у стані емоційної напруженості. Для аналізу емоційної комунікації під час гніву в цьому дослідженні застосовано моделі психологічної та мовної взаємодії» [17, 18], запропоновані Н. Є. Юдіною, за допомогою яких можна простежити, як протікають емоції гніву (неспрямовані емоції), охарактеризувати психологічну взаємодію мовців (спрямовані емоції), а також виявити форми мовної взаємодії мовців (вияв неспрямованих і спрямованих емоцій) [17, 18].

Досліджуючи емоцію гніву, можемо дійти висновку, що ця емоція є вродженою і універсальною, тож вона виявляється у всіх культурах.

У центрі вивчення емотіології (лінгвістики емоцій) перебувають емотивність мови та тексту. Значний внесок у розвиток згаданих напрямів лінгвістики зробила також Волгоградська наукова школа лінгвістики емоцій, керівником якої є В. І. Шаховський.

Сьогодні також активно розвивається емоційно-емотивна лінгвоекотологія, яка є інтеграцією емотіології і культури мовлення. Лінгвістична екологія сприяє вирішенню проблемних ситуацій спілкування, дає уявлення про екологічний/неекологічний аспект мови, тактики комунікації. Проте цей новий напрямок лінгвістики є малодослідженим, а отже потребує глибшого вивчення, що й зумовлює **актуальність теми**.

Об'єктом дослідження є емотивна лексика, **предметом** – теоретичний аспект дослідження емоції гніву в українській та англійській мовах на прикладі поширених емоційних станів.

Формулювання мети і завдань статті. Мета праці – дослідити особливості поняття «гнів» у теоретичному аспекті.

Завданнями роботи є:

- проаналізувати роботи науковців, які досліджували емотивну лексику, зокрема емоцію гніву;
- з'ясувати, що таке гнів з погляду лінгвістики;
- навести приклади лексем, що передають емоцію гніву;
- виокремити структуру емоційних концептів, зокрема концепту гнів.

Виокремлення психологами фундаментальних емоцій пов'язане з такими чинниками: ці емоції мають унікальні фізичні та психологічні характеристики, специфічний нервовий субстрат, особливі виразні мимічні комплекси; базові емоції здатні до об'єднання, внаслідок чого утворюють більш складну емоцію.

Гнів відносять до імпульсивних емоцій, що становлять спектр негативних емоцій, названих психологами крайнім невдоволенням, роздратуванням, сердитістю, обуренням, озлобленням, люттям, злістю, ненавистю, сказом, агресією. Переживання гніву супроводжується підвищенням температури та артеріального тиску, почастішанням серцебиття, характерними вегетативними реакціями: почервоніння або збліднення обличчя, тахікардія, головний біль. Специфічна мимічна експресія гніву виявляється у таких ознаках: брови зведені докупи, опущені, напружені очі, губи, м'язи підборіддя в підвищеному тонусі, погляд пильний, прицільний [6, 11].

Виклад основного матеріалу дослідження. У когнітивній лінгвістиці розглядають емоції як когнітивну інтерпретацію навколишньої дійсності. Під концептом у сучасній лінгвістиці розуміють ідеальне, психічне утворення, одиницю інформаційної структури, яка може бути окреслена тільки за допомогою мови. Під емоційним концептом, згідно з думкою Н. О. Красовського, варто розуміти «етнічно, культурно зумовлене, складне структурно-смісловне, лексично і/

або фразеологічно вербалізоване утворення, яке базується на поняттєвій основі, що містить, окрім поняття, образ і оцінку, рефлексію і комунікацію з безліччю основних предметів, які викликають упереджене ставлення до них» [9, 11].

З. Ковешчич на основі словникового матеріалу дає детальний опис концепту гнів, а також вказує на те, що структура емоційних концептів складається з чотирьох компонентів: системи концептуальних метонімій; системи концептуальних метафор; системи родинних концептів; системи когнітивних сценаріїв [19, 32]. У разі концептуальної метонімії фізіологічний вияв емоції допомагає розпізнати саму емоцію. Концептуальні метонімії представлені двома видами: тих, що належать до внутрішніх фізіологічних реакцій, і тих, які належать до поведінкових реакцій. Так, наприклад, почервоніння в зоні обличчя і шиї, стискання і розтискання пальців є зовнішніми ознаками вияву гніву [10, 21].

Отже, фізіологічні симптоми і поведінка людини в гніві метонімічно позначають гнів

Формуванню емоційних концептів як самостійної сфери передують первинні емоції, наприклад, страх чи відчай, які що будуються на архетипах (вогонь, вода, земля, повітря), що лежать в основі тлумачення людиною світу. Емоції часто асоціюються з образами вогню, диму, рідини, яким раніше приписували різні магичні властивості: вогонь – символ очищення, вода – символ народження, життя (Б. Малиновський, Ф. Вілрайт та ін.) [20, 12].

Як було зазначено вище, у структуру емоційного концепту входять споріднені концепти, які є емоційними концептами особливого роду: емоційні стани, емоційні стосунки, емоційні реакції, які складають мінімальний концептуальний зміст емоційної категорії (наприклад, для гніву спорідненим буде концепт «прагнення вчинити будь-яку дію», «бажання помститися» тощо).

Система когнітивних сценаріїв, як правило, містить один прототипний сценарій, який подає концепт так, як він звичайно, типово існує в буденній свідомості, і ряд відступів від прототипного сценарію, тобто непродумані сценарії емоцій, наявні у свідомості носіїв мови (А. Вежбицька [4], З. Ковешчич [19], Я. А. Покровська [12], Н. О. Красавский [9] та ін.) [15, 43].

Детальний опис прототипного сценарію *гніву* “ger” подано в роботах Л. М. Йорданської. Прототипний сценарій гніву складається з п'ятьох етапів: *образлива дія* “offending event”; *емоція гніву* “anger”; *спроба контролю гніву* “attempt at control”; *втрата контролю* “loss of control”; *акт відплати* “act of retribution” [13, 78].

Для англійської культури такий сценарій є найвищою моделлю перебігу гніву (прототип), який може розгортатися в такі сценарії:

I. Емоція гніву виливається в агресивну дію, водночас відбувається переорієнтація гніву (кривдник і об'єкт гніву не перетинаються) або суб'єкт

перебуває в стані безсилля або скеровує гнів на себе (руйнівальний гнів).

II. Емоція гніву не приводить до агресивної дії, водночас гнів пригнічується або зникає до того, як суб'єкт втрачає контроль над собою, тому що відбувається будь-яка подія [12, 15].

М. В. Маркіна доповнює сценарії низкою ситуацій функціонування прототипного сценарію гніву стосовно моделі гніву в англійській лінгвокультурі: переорієнтований агресивний гнів; руйнівальний агресивний гнів; саморуйнівний агресивний гнів; гнів, що призводить до втрати контролю; придушений гнів; толерантний гнів; акумулятивний гнів; «холоднокровний» гнів; гнів – обурення [10, 20].

Багато вчених використовують згадану схему вивчення концептів: стійкі вислови, які застосовують для опису конкретної емоції в певній мові, систематизуються у концептуальні категорії (тобто системи концептуальних метонімій, метафор та споріднених концептів), а потім концептуальні категорії систематизуються в когнітивні моделі, серед яких, як правило, одна є прототипною, а решта – відступами від прототипу [12, 1-19].

Важливим також є досвід етимологічного дослідження емоційних концептів. Є. В. Пак проводить етимологічний аналіз концепту гнів на матеріалі англійської мови та низки синонімів лексем-номінацій емоції гнів: *annoyance* «роздратування», *cholera* «холера», *fury* «лють», *indignation* «обурення», *ire* «злість, лють», *irritation* «збудження», «роздратування», *madness* «божевілля», *rage* «сказ», *vexation* «неприємність» [21, 206-449].

Цікаво зазначити, що лексема *anger* була зафіксована в лексикографічних словниках в 1150–1200 рр. з старонорвезького *angr* «горе, нещастя, біль, неспокій» і позначала не емоцію, а ситуацію, що викликає цю емоцію. У середньоанглійський період корінь лексем запозичується вже метонімічно переосмисленим і позначає емоцію гнів.

На типовість пізнавальної діяльності людини вказує також оцінне переосмислення лексеми *rage* (від латинського *rabies*), яка спочатку позначала «божевілля», «сказ» (*захворювання*), а потім емоції, що спостерігаються у хворого [21, 206-449].

Натомість етимологічний словник української мови до слова (емоції) гнів подає такі номінації емоцій: *гнівливість*, *гнівний*, *гнівливливий*, *гнівити*, *лють* та подає такий розвиток значення: *гниль*, *гній*, *отрута*, *отруєна кров*. Також вказано на зв'язок зі словом *вогонь*.

Одночасно середньоанглійський період характеризується появою більшості синонімів-номінацій різних відтінків емоційного стану гніву, що свідчить про стрімкий розвиток структури концепту і про необхідність у виникненні нових способів його вербальної репрезентації [8, 31].

У результаті дослідження Є. В. Пак виявила такі компоненти внутрішньої структури концепту *anger* «гнів»: *лють* “fury”, “ire”, “madness”, “rage”; *сказ* “ire”, “irritation”, “rage”; *божевілля*,

безумство “fury”, “madness”, “rage”; *заподіяння шкоди, провокування* “annoyance”, “irritation”, “vexation”; *дратівливість* “cholera”, “irritation”; *сильна пристрасть, почуття* “fury”, “ire”; *збудження* “irritation”, “vexation”; *занепокоєння* “anger”, “vexation”; *образа* “annoyance”, “indignation”, “cholera”; *обурення* “indignation”; *злість* “wrath”, “cholera” [11, 215-218].

Амплітуда перебігу гніву (неспрямована емоція) представлена такими емоційними станами: невдоволення, роздратування, сердитість, обурення, озлоблення, лють. Психологічна взаємодія говорить, що відчуття гніву з різним ступенем інтенсивності може виявлятися у таких емоційних станах, як невдячність, ворожість, відчуженість, ненависть, помста, відроза (спрямована емоція), формою мовного вияву цих емоцій будуть уїдливість, крик, погроза, докір, звинувачення.

Під час дослідження емоцій важливо врахувати досвід лінгвістів у вивченні механізмів мовного вираження емоцій мовця, мовного позначення випробовуваних емоційних станів, а також способів інтерпретації емоцій як об'єктивного емоційного стану людини. З одного боку, людина та її емоції є для мови частиною об'єктивної дійсності і, отже, її об'єктами, відображеними за допомогою мови; з іншого боку, емоції беруть активну участь у формуванні мовної, тобто модельної картини світу. Водночас людина є активним суб'єктом, який відображає її мову – засобом відображення, а емоції людини – формою відображення оцінного ставлення людини до світу.

На думку Н. Юдіної, найбільш частотним способом опису емоцій в англійській мові було визнано лексичний опис емоційних станів, який, своєю чергою, може бути експліцитним та імпліцитним [12, 1-19]. В англійській мові відзначено переважання експліцитного способу (із зазначенням назви конкретної емоції) в описі емоційних емоцій і акустичних характеристик голосу під час гніву: *sparked so much rage* «кидали іскри гніву», *eyes full of rage* «очі, повні гніву», *a shout of rage* «крик гніву», *a cry of rage* «крик люті», тоді як під час опису жестів, рухів тіла людини опис гніву відбувається імпліцитно [21, 1238].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, емоційні стани, зокрема гнів, у сучасній лінгвістиці вивчають у межах таких напрямів, як антропологічна лінгвістика, психолінгвістика, нейролінгвістика, когнітивна лінгвістика, комунікативна лінгвістика, порівняльна лінгвістика та емоційно-емотивна лінгвоєкологія.

Комплексний і всебічний підхід до вивчення гніву з позицій лінгво-когнітивного і комунікативно-прагматичного аналізу, а також розгляд теоретичного аспекту емоцій дозволяє зрозуміти суть цих психологічних явищ, специфікувати ці емоції і визначити структурно-семантичні ознаки мови під час гніву, а відповідно – ще глибше зрозуміти та окреслити цю емоцію у сучасній лінгвокультурі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Апресян В. Ю. Механизмы образования и взаимодействия сложных значений в языке: дисс. ... д. филол. н. М., 2014. 624 с.
2. Білодід І. К. (ред.). (1970). Словник української мови: в 11 т. Київ: Наук. Думка.
3. Блох М. Я. Теоретические основы грамматики: учебник. М.: Высш. шк., 2005. 239 с.
4. Вежбицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов. М.: Языки славянской культуры, 2001. 288 с.
5. Воробйова О. П. Поетика хвиль в контексті емоційного резонансу (нарис з когнітивної емотіології). *Мова, культура й освіта в сучасному світі*: зб. наук. праці до 90-річчя проф. Романовського О. К. / Відп. ред. Стишов О. А. К.: Вид. центр КНЛУ. С. 126–135.
6. Гамзюк М. В. Емотивність фразеологічної системи німецької мови: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». К., 2001. 34 с.
7. Гох О. В. Фонетические средства выражения эмоций в Интернетязыке. *Филологические науки. Вопросы теории и практики. Грамота*. 2001. № 1 (8). С. 56–60.
8. Калита А. А. Фонетичні засоби актуалізації смислу англійського емоційного висловлювання. К.: КДЛУ, 2001. С. 24–37.
9. Красавский Н. А. Динамика эмоциональных концептов в немецкой и русской лингвокультурах: автореф. дисс. ... д. филол. н. Волгоград, 2001. 40 с.
10. Маркина М. В. Лингвокультурологическая специфика эмоционального концепта «гнев» в русской и английской языковых картинах мира: автореф. дисс. ... к. филол. н. Тамбов, 2003. 25 с.
11. Пак Е. В. Этимология концепта «гнев» в английском языке. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А. И. Герцена*. 2009. № 96. С. 215–218.
12. Покровская Я. А. Отражение в языке агрессивных состояний человека (на материале англо- и русскоязычных художественных текстов): автореф. дисс. ... к. филол. н. Волгоград, 1998. 19 с.
13. Прокоф'єва О. Г. Семантика інтонаційної виділеності в текстах спонтанної і монологічної мови: дис. канд. філол. наук: 01.03.00. М., 2000. 168 с.
14. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
15. Шаховский В. И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе: дисс. ... д. филол. н. М., 1988. 402 с.
16. Шинкарук В. Д. Дискурсивні висловлення в сучасній українській мові: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.01.96 «Українська мова». К., 1996. 22 с.
17. Юдина Н. Е. К вопросу об эмоциональных конструкциях в составе диалогических единств: автореф. дисс. ... к. филол. н. М., 1973. 18 с.
18. Diller H. J. Emotions and the Linguistics of English. *Proceedings*. Tuebingen: Niemeier, 1992. 155 p.
19. Kövescs Z. *Emotion Concepts*. N. Y.: Springer-Verlag, 1990. 230 p.
20. Krieger M. *A Window for Criticism: Shakespeare's Sonnets and Modern Poetics*. Princeton, 1964.
21. *The Oxford English Dictionary*: in 12 volumes.-L.: Oxford University Press, 1961.

REFERENCES

1. Апресян В. Ю. Механизмы образования и взаимодействия сложных значений в языке [Mechanisms of formation and interaction of complex meanings in the language]: diss. ... d. filol. n. M., 2014. 624 s. [in Russian].
2. Bilodid, I. K. (Ed.). (1970). *Slovnnyk ukrainskoi movy: v 11 tt.* [The Ukrainian language dictionary]. Kyiv: Nauk. Dumka [in Ukrainian].
3. Bloh M. Ya. *Teoreticheskie osnovy grammatiki* [Theoretical Basics of Grammar]: uchebnyk. M.: Vyssh. shk., 2005. 239 s. [in Russian].
4. Vezhbickaya A. *Ponimanie kul'tur cherez posredstvo klyuchevykh slov* [Understanding cultures through keywords]. M.: Yazyki slavyanskoj kul'tury, 2001. 288 s. [in Russian].
5. Vorobiova O. P. *Poetika khvyl v konteksti emotsiinoho rezonansu (narys z kohnityvnoi emotiolohii). Mova, kultura y osvita v suchasnomu sviti* [Poetics of Waves in the Context of Emotional Resonance (Essay on Cognitive Emotiology). *Language, Culture and Education in the Modern World*]: zb. nauk. pratsi do 90-richchia prof. Romanovskoho O. K. / Vidp. red. Styshov O. A. K.: Vyd. tsentr KNLU. S. 126 – 135. [in Ukrainian]
6. Hamziuk M. V. *Emotyvnist frazeolohichnoi systemy nimetskoj movy* [Emotionality of the phraseological system of the German language]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia doktora filol. nauk: spets. 10.02.04 "Hermanski movy" / M. V. Hamziuk. K., 2001. 34 s. [in Ukrainian]
7. *Etymolohichni slovnnyk ukrainskoi movy* [Etymological Dictionary of the Ukrainian Language]: V 7 t. T. 1: A–H / Red. kol.: O. S. Melnychuk (hol. red.), I. K. Bilodid, V. T. Kolomiets, O. B. Tkachenko. AN URSSR. In-t movoznavstva im. O. O. Potebni. K.: Naukova dumka, 1982. 632 s. [in Ukrainian]
8. Kalyta A. A. *Fonetychni zasoby aktualizatsii smyslu anhliiskoho emotsiinoho vyslovliuvannya* [Phonetic means of actualizing the meaning of English emotional expression]. K.: KDLU, 2001. S. 24–37. [in Ukrainian]
9. Krasavskij N. A. *Dinamika ehmocional'nykh konceptov v nemeckoj i russkoj lingvokul'turah* [The dynamics of emotional concepts in German and Russian linguistic cultures]: avtoref. diss. ... d. filol. n. Volgograd, 2001. 40 s.

10. Markina M. V. Lingvokul'turologicheskaya specifika ehmocional'nogo koncepta «gnev» v russkoj i anglijskojazykovykh kartinah mira [Linguo-cultural specifics of the emotional concept of "anger" in the Russian and English language pictures of the world] : avtoref. diss. ... k. filol. n. Tambov, 2003. 25 s. [in Russian].

11. Pak E. V. Ehtimologiya koncepta «gnev» v anglijskom yazyke [The etymology of the concept of "anger" in English]. *Izvestiya Rossijskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta im. A. I. Gercena* 2009. № 96. S. 215-218. [in Russian].

12. Pokrovskaya Ya. A. Otrazhenie v yazyke agressivnyh sostoyanij cheloveka (na materiale anglo- i russkojazychnyh hudozhestvennyh tekstov) [The reflection in the language of the aggressive states of a person (on the material of English and Russian artistic texts)] : avtoref. diss. ... k. filol. n. Volgograd, 1998. 19 s. [in Russian].

13. Prokofieva O. H. Semantika intonatsiinoi vydilenosti v tekstakh spontanno i monolohichnoi movy [Semantics of intonation singularity in texts of spontaneous and monological language] : dys. kand. filol. nauk: 01.03.00 / O. H. Prokofieva. M., 2000. 168 s. [in Russian].

14. Selivanova O. O. Suchasna linhvistyka : terminolohichna entsyklopediia [Modern linguistics: the terminology encyclopedia] / Selivanova O. O. Poltava : Dovkillia-K, 2006. 716 s. [in Ukrainian]

15. Shahovskij V. I. Kategorizaciya ehmocev v leksiko-semanticheskoi sisteme [Categorization of emotions in the lexical-semantic system]: diss. ... d. filol. n. M., 1988. 402 s.16. [in Russian].

16. Shynkaruk V. D. Dyskursyvni vyslovlennia v suchasni ukrainskii movi [Discursive expressions in modern Ukrainian language]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.01.96 «Ukrainska mova». K., 1996. 22 s. [in Ukrainian]

17. Yudina N. E. K voprosu ob ehmocional'nyh konstrukciyah v sostave dialogicheskikh edinstv [The question of emotional constructions as part of dialogical unity] : avtoref. diss. ... k. filol. n. M., 1973. 18 s.18. [in Russian].

18. Diller H. J. Emotions and the Linguistics of English. Proceedings. Tuebingen : Niemeier, 1992. 155 p.

19. Kövesces Z. Emotion Concepts. N. Y.: Springer-Verlag, 1990. 230 p.

20. Krieger M. A Window for Criticism: Shakespeare's Sonnets and Modern Poetics. Princeton, 1964.

21. The Oxford English Dictionary: in 12 volumes. – L.: Oxford University Press, 1961.

THE EMOTION OF ANGER IN MODERN EMOTIVE VOCABULARY. THEORETICAL ASPECT

Hirnyak Oleg Hryhorovych

Post-graduate Student of the Department of Applied Linguistics

Lviv Polytechnic National University

12 Bandera street, Lviv, Ukraine

The article describes the concept of emotion in modern linguistics, namely, such an emotional state as anger, in the theoretical aspect. The essence of psychological phenomena is revealed, the structural-semantic features of the speaker's vocabulary are specified during anger, as well as the emphasis on the individual emotion, which is the result of a comprehensive approach to the study of anger from the standpoint of linguistic and cognitive, communicative-pragmatic and descriptive analysis of the etymology of the analysed emotional state. One of the modern trends in linguistic research is the study of emotional concepts that shape the linguistic picture of the world. Also, in the work are examples of states of the speaker reflecting the emotion of anger in the Ukrainian and English languages.

The tasks of the work are to analyse the work of scientists who studied emotional vocabulary, in particular the emotion of anger; Find out what kind of anger is from the point of view of linguistics; to give examples of tokens that transmit the emotion of anger; To isolate the structure of emotional concepts, in particular the concept of anger. During the study of emotions, the experience of linguists in the study of mechanisms of verbal expression of the speaker's emotions, the linguistic designation of the emotional states being tested, and the ways of interpreting emotions as an objective human emotional state are taken into account.

Over recent years, researchers have achieved significant results in the study of the mechanisms of verbal expression of the emotions of a speaker, and the language nomination, the interpretation of emotions as the objective essence of the speaker and the listener. At this stage in the development of linguistics of emotions, there are a number of problems that determine several key areas of research, including emotional communication, categorization of emotions, and emotional semantic language.

A comprehensive approach to the study of anger from the standpoint of linguistic and cognitive and communicative-pragmatic analysis, as well as consideration of the theoretical aspect of emotions, allows us to understand the essence of these psychological phenomena, to specify these emotions and to identify the structural and semantic features of language during anger, and, accordingly, even deeper to understand and outline this emotion in modern linguistic culture.

Key words: linguistics, emotionality, vocabulary, semantics, emotive vocabulary, anger emotion.